

Παγκόσμια ανέκδοτα.-Εϋθυμοι διάλογοι

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΣΤΑΜΑΤΗΣ

“Ένας τοφλικοβόχος διερχόμενος από κάποιον δρομίστον του χωριού του είδε ένα χωρικό, γνωστόν διά την μικρόνοιάν του, που άσπριζε τόν σισβολόνα του με βούρτσά που είχε πολύ λίγες τρίχες.
— Καλήμέρα μπάμπα Σταμάτη, του κάνει. Δουλειά, έ; Μά, βρέ άνθρωπε του Θεού, πώς δέν παίρνεις μία βούρτσα με περισσότερες τρίχες;
— Και γιά ποιά λόγο; άφέντη μου, η-ρώτησεν άδωά ο χωρικός.
Γιά ποιά λόγο; άπεκρίθηκε, ο τοφλικοβόχος. “Αν είχες βούρτσα με περισσότερες τρίχες, θάκωνες διπλή δουλειά.”
— Άλήθεια, άφέντη μου, είπεν άργά ο χωρικός. Μά βλέπεις, άφέντη μου, δέν έχω διπλή δουλειά νά κάμω.

ΤΙ ΕΜΑΘΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

“Ένα παιδάκι έπήγε νά περάση μερικές ημέρες με τή μητέρα του στην έξοχή. “Απ’ τόν άγέρα τής έξοχής είχε παχύνει, έγινεν ήλιοκάας και άπέκτησεν άρκετη πείρα τής άγροτικής ζωής.
Μιά μέρα, ο γεωργός, ο όποιος επέβλεπε πάντοτε τό παιδί, είπε στην μητέρα του με χαμόγελο:
— Ρωτήστε τόν γιοό σας γιατί έκρυψε δυό αυγά μέσα στό σταύλο;
Και ή μητέρα του τόν έρώτησε μόλις τής έδωθε ή εύκαιρία.
— Τι έκαμες τά αυγά παιδάκι μου, που έπήρες άπό τόν όρνιθάνα;
— Τά έκρυψα στό σταύλο.
— Και γιατί;
— “Ε, δέν καταλαβαίνεις, μαμά, όταν τά αυγά γενούν κόττες μέσα στόν όρνιθάνα, νομίζω ότι μέσα στό σταύλο θά γενήσουν.... άλογάκια.

ΑΠΡΟΟΠΤΟΝ

“Ένα ώμορφο κοριτσάκι ήρωτάτο άπ’ όλες τίς κυρίες σέ μία συναναστροφή γιά τήν κουκλίτσα τής. “Η μητέρα του έχάιρονταν πού τό κοριτσάκι τής προσέλεικε τόση προσοχήν, άλλα άφνης τήν ήκουσε ν’ άλξει:
— Τής κουκλίτσας μου τής πέφτουν τά μαλλιά όπως και τής μητέρας.

ΚΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΑΔΕΙΑΣΕ

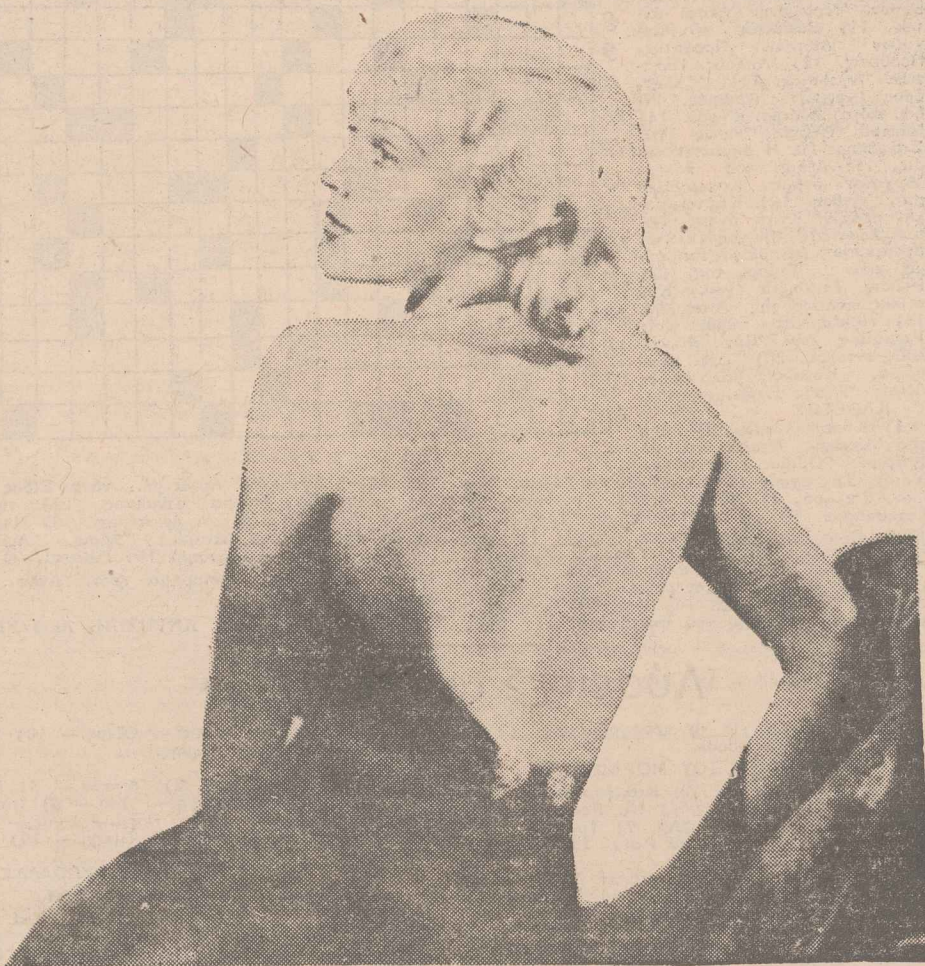
“Έξω άπό έναν κινηματογράφο στό Λονδίνον όπου έδιδετο ένα πολύ ένδιαφέρον άστυνομικό έργον έπεριμένε μακρά ούρά άνθρώπων οι όποιοι ήθελαν νά εισέλθουν.
— Τι θά κάνουμε, κύριε, διευθυντά; είπε ο θυρωρός. Τό θέατρο είνε γεμάτο και άν δέν μπορούσαμε νά βάλουμε εκείνους πού περιμένουν, θά χάσουμε τούς περισσότερους.
— Καλά, είπε ο διευθυντής με Ναπολέον-τειον ύφος. Θά τά διορθώσω.
Είσηλε μέσα εις τήν αίθουσαν και παρυσσάσεις επί σκηνής άνήγγειλε με δυνατή φωνή:
— Κυρία και κύριοι, μετά λύτης μου σάς άναγγέλω ότι έξ αίτίας τής έμφανίσως έγδρικού άεροπλάνου θά...
Σέ διάστημα δύο λεπτόν ή αίθουσα άδειασε.
— Γιάννη, έφώνασε ο διευθυντής εις τόν θυρωρόν, άφημε τόν κόσμον τάρα νά μπη.

ΜΠΡΑΒΟ, ΜΑΡΙΑ

“Η κυρία — “Επίτιμες τίς φτέρες εις τό σάλνι, Μαριγώ;
“Η Μαρία — “Μάλιστα, κυρία, δέν άκούσε τό νερό πού πέφτει πάνω στό χαλί;
“ΘΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ ΚΙΟΛΑΣ

“Ο ένοικιαστής: Φοβόδια κυρία μου, έτι τό σπιτί είνε τόσο κοντά στό σιδηροδρομικό σταθμό, ώστε ή διαμονή μου δε θά είνε τόσο εύχρηστη.
“Η σπιτονοίκος: Νά σάς πω τήν άλήθεια, θά έχετε λίγο θέρυβο, άλλα όταν βγαίνετε στό παράθυρο θά διασκεδάσετε βλέποντας όλους εκείνους οι όποιοι χάνουν τό τραίνο.
ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ
“Ο μικρός Τότης έπιστρέφει σπιτί του χωρίς καπέλλο, με μαλλιά άνακατωμένα και ύψος θλιμένο. Στο χέρι του δέν κρα-

BENTETTES ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΟΥΝΤ

“Η πρωταγωνίστρια τής όδών Μαντελεν αραολ εις μίαν νέαν ταινίαν της.

τεί τίς καραμέλλες πού πήγε ν’ αγοράσή στο άπέναντι ψιλκατζίδικο.
— Τι έπαθες; τού λέγει ή μητέρα του μόλις τόν βλέπει σέ κείνα τά χόλια. Γιατί κλάς; Τότό μου;
— “Ι. Ι. Ι. Ι. “Ι. “Ι. “Εβαλα στοίχημα με τόν Ντίνο πώς δέν μπορεί νά μου πάρη τό μαγιόκι μου, πώς δέν μπορεί νά μου πάρη τό μαγιόκι μου, πώς δέν μπορεί νά μου πάρη τό μαγιόκι μου.
ΠΟΣΟ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕ:
“Ένας κύριος μπήκε σέ έξοχικό έστιατόριο, κάθισε σ’ ένα τραπέζι και παρήγγειλε στό σερβιτόρο νά τού φέρη μισό κοτόπουλο. Πέρασ’ ένα τέταρτο, μισή ώρα, μία ώρα και ακόμα τό κοτόπουλο δέν έρχόταν. Τέλος ο κύριος άρχισε νά δεικνύει συμπτώματα άνυπομονής.
— Τι μπορώ νά σάς κάμω κύριε; είπε ο σερβιτόρος πλησιάζοντας τόν κύριον, ο όποιος άρχισε νά διαμαρτυρείται.
— Καλά, δε σάς παρήγγειλα πρό μιάς ώρας, άπήτησ’ εκείνος. Πότε θά μου φέρετε αυτό τό μισό κοτόπουλο;
— Περιμένο νάρη κι’ άλλος πελάτης νά παραγγείλη τ’ άλλο μισό κύριε, άπήτησε άπαθώς ο σερβιτόρος. Δέν πιστεύω νά νομίζετε β’βασι ότι μπορούμε νά πάμε στην αύλη νά σφάξουμε μισό κοτόπουλο;
Ο ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΣ
Τό στραβόεγλο του λόχου παρουσιάσθη νά άπολογηθή ένάντιον τού λοχαγού του, κατηγορούμενος επί μέθης. Δέν ύπήρχε παρά ένας μάρτυς, ο λοχίας τής διμοιρίας του, ο όποιος έπεβεβαίωσε τήν κατηγορίαν πού προσέπαθε ν’ άναιρέση ο κατηγορούμενος.
— Είσαι μεθύστακας. Φαίνεται άλλωστε τού είπα ο λοχαγός. Δέν μπορώ νά πιστέω σ’ένα κι’ όχι τό λοχία.
— Τότε ο κατηγορούμενος στρεφόμενος πρός τό λοχία τόν ήρώτησε:
— “Εμεθύσατε ποτέ, κύρ λοχία;
— “Όχι, άπήτησε εκείνος.
Και ο κατηγορούμενος πρός τόν λοχαγόν:
— “Ο λοχίας λέγει ότι ήρουν μεθυμένοι, έγώ λέγω πώς δέν ήμουν. Τώρα σάς έρωτώ, κύριε λοχαγέ, ποιάς άπ’ τούς έίμεδς μέλη τού Συνδέσμου προστασίας τών ζώων!...

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

“Η σύζυγος: — “Αχ, καύμενε Βραχίδα, πώς νά τού κάνουμε νά καταλάβη πώς είμεδς μέλη τού Συνδέσμου προστασίας τών ζώων!...

ΑΦΟΥ ΕΦΘΑΝΑΝ ΩΣ ΤΗΝ ΓΗ

“Ένας άσθρως, σέρνοντας ένα άθλιο σκυλί, δεμένο με χοντρό σχοινί, μπήκε στην έκθεση τών σκύλων.
— Πού είνε ο διευθυντής; ρώτησε.
— Και τί τόν θέλετε; είπε ο θυρωρός.
— Νά τού δείξω τό σκυλί μου.
— Αυτό τό σκυλί; Χά! Χά! Και περιμένετε ποτέ νά βραβευθή ένα τέτοιο παληόσκυλο;
— Γιατί όχι; ρώτησε ο προσβληθείς κάτοχος του.
— Τά πόδια του άρκοδν εκτός τών άλλων. Δέν βλέπεις πόσο κοντά είνε;
— Κοντά; Και τί διάβολο τά θέλει μακρύτερα; Φθάνουν στη γή. Δέν είνε άρκετό αυτό;
ΠΩΣ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΣΕ

ΠΩΣ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΣΕ

— Σας παρακαλώ, κύριε Γιάννη νά μήν άφίνετε τό σκύλο σας νά γαυγίζει όταν τραγουδά.
— Μου είν’ αδύνατο δεσποινίς, νά τόν έμποδίσω. “Όταν άκούη τραγουδι θέλει ν’ άκολουθή!...

ΠΕΡΙΤΤΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

— Γκαρσόν, έφώνασε ο πελάτης.
— Μάλιστα, κύριε.
— Θέλω μία μπριζόλα.
— Πολύ καλά, κύριε.
Κάνει νά φύγη άλλα ή φωνή τού πελάτου τόν σταματά.
— Νά μήν είνε στενή σάν σόλα... Νάνα: παχειά.
— “Ακριβώς κύριε.
— Καλωσήμένη. Ούτε όμή ούτε καμένη.
— Πολύ καλά, κύριε.
— Πρόσεξε νά είνε ζεστή και νά μου τή σερβίρης σέ ζεστό πιάτο. Μή ξεχάσεις νά βάλεις και λίγο ξύγκι.
— “Όχι κύριε.
Και ο σερβιτόρος έφυγε και με σταθερή φωνή φώνασε τού μαγειρού.
— Μιά μπριζόλασας!

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Πρό άλλων μόλις ήμερών προσελήφθη ως ύπηρέτης στό γραφείο εκείνου, ο Γιάννης, άλλ’ ήταν προθυμότητας και προσεπάθε με κάθε τρόπο νά ευχαριστήση τόν παρόντα προϊστάμενό του.
— Άκου έδώ, παιδί μου, τού είπε κάποτε ο προϊστάμενός του, καθώς έξήρχετο τού ιδιαιτέρου του γραφείου, είπες σ’ εκείνον τόν κύριο ότι έφυγα γιά τήν Αυστραλία καθώς σου είπα;
— Μάλιστα, κύριε. Τού είπα πώς έφύγατε σήμερα τό πρωί.
— Μπράβο. Και τί σου είπε;
— Μ’ έρώτησε πότε θά έπιστρέψετε κ’ τού είπα μετά τό γεύμα.
Ο ΘΥΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΚΟΥ

Τό ανέκδοτον αυτό συνέβη στόν βασιλέα Γεώργιον Α’ εις έν άπό τά τελευταία ταξείδια του στην Δανία.
Μιά ήμερα ενώ έβρεγε, άνδρες άπλά ένδεδυμένοι μουσκεμένοι άπό τήν βροχήν έταμάτησαν πλησίον τού χωριού Φρέντε και είσηλθον εις ένα λεωφορείο πού περνούσε. Μέσα στό λεωφορείο ήταν ένας χωρικός μόνον. “Ο χωρικός έρωτά έναν πού εκάθητο πλησίον του.
— Είστε έντόποι;
— Καί.
— Από τό χωριό Φρέντε;
— Μάλιστα.
— Και τί έργασίας κάνετε;
— “Α, μικροδουλείς. “Εγώ είμαι ο βασιλεύς τής “Ελλάδος Γεώργιος.
— Χι, έμψυρισε ο χωρικός, νομίζω ότι τόν περιέπαζε και εκείνος ο γέρος εκεί.
— Εκείνος είνε ο πατέρας μου ο βασιλεύς Χριστιανός.
— Από καλά σέ καλλίτερα βλέπω πέφτουμε. Και οι άλλοι ποιά είνε;
— Εκείνος είνε ο διάδοχος τού Δανικού θρόνου, οι δυό δίπλα είνε άνεψιοί μου, ο Τσάρς τής Ρωσίας και ο βασιλεύς τής “Αγγλίας Γεώργιος, ο άλλος ο άδελφός μου, ο βασιλεύς τής Σουηδίας Χάκον.
— Και έγώ, τού λέγει ο χωρικός έξαφρενών πλέον και νομίζων, ότι τόν κορόβευσε, θά σάς τό είπα όλα νά μή τό πητι πούθενά. Είμαι ο “Ιησούς Χριστός.

ΜΑΝΤΩ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ, μία από τας θρυλικάς ήρωίδας τού 1821. Παρακολουθήσατε όλοι και άπό σήμερα εις τόν “Γιαρνασσόν” τήν “Ιστορίαν τής “Ελληνικής “Επαναστάσεως” τού Σπυρ. Τρικουπί, τήν όποιαν δημοσιεύομεν δολόκληρον.

24
ΣΕΛΙΔΕΣ

Π
30

ΕΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΜΙΘ

Ο πόθος του ανθρώπου να εκβιάση τα μυστικά του Πόλου δεν εινε τωρινός. Χάνεται στο βάθος των αιώνων. Μήπως οι σοφοί της αρχαιότητας δεν ούρτοσαν γι' αυτόν;

Άλλα η τάσις αυτή του ανθρώπου έλαβε σάρκα και οστά μετά τον 15ον ή τον 16ον αιώνα. Η κήρυξις γιά την κατάκτηση του Πόλου άρχισε από τότε. Γοητευμένοι από τα πλούτη των Ίνδιων, Άγγλοι και Ολλανδοί έμποροι, άναζητούσαν εκεί την δίοδο, που θα τους ώδηγούσε συντομώτερα στις Ίνδιαις.

Από πολύ ένωρις πολλοί Άγγλικοί ή Ολλανδικοί αποστολοί έφυγαν, αναζητώντας την περιήγηση Βορείω Δίοδο και άν δεν κατάρθώσαν γιά την άνακαλύψην, έν τούτοις κατάρθωσαν νέαν έξοδον εις έπαρην έμπορικήν μέ την Β. Ρωσίαν. Κατά το διάστημα του 17ου και 18ου αιώνας δεκάπεντε αποστολαί όργανώθηκαν, διαρκώς πολλαπλασιάζόμεναι μέ την παρέλευσιν των χρόνων. Από το 1800 μέχρι του 1900, 79 αποστολαί μετέβησαν εις τον Πόλον (Φραγκλίν, Νάυσον κλπ.), προτού το αεροπλάνον, το ηπαυλοχούμενον και το υπερβύχον λάβουν μέρος στη μεγάλη προσπάθεια.

Κατά τον 19ον αιώνα ο περίφημος θαλασσοπόρος Νορβανίκος άνακάλυψε την βορειοδυτική δίοδον, μέ τα πλοία του «Βέγιας» και «Λένια» που μετά ένα χρόνο μέσα στους πάγους κατάρθωσαν νά διέλθουν τον Βεργίγειον, Έλκος στή 1909 ο Γίλλος κατεκτήνη δίοδοις από τον άτρεμντον Πήρο, του οποίου την οδόν ήκολούθησαν αεροπορικά πτερόνι ο Άμούν-δσεν, Μπύρντ κλπ.

Ετσι ή εξερεύνησις των πολικών εκτάσεων έτελειώσεν και τώρα εινε ή σειρά των επιστημονικών έρευνών. Και αύται άν επιτύχουν την πραγματοποίησιν του μεγάλου όνειρου, δηλαδή την εκτέλεσιν συγκοινωνιών μέσω του Πόλου.

Επί χιλιάδας χιλιομέτρων ή Ρωσία έρχεται διά των ακτών της εις έπαρην μέ τον Πόλον. Έν τούτοις μόλις πρό δέκα έτών ο εξερευνητής μεταερίζοντα τάς ακτάς αυτάς ως βόρειον άποσπασμόν των. Η κεντρική ύπερσία των θαλασσιών συγκοινωνιών του Βορρά διέθεσε μία σειρά ραδιοφωνικών σταθμών επί των άρκτικών ακτών της Ρωσίας. Απ' έτέρου αεροπλάνα έπαισαν διαρκώς ύπερθεν των πάγων, καθοδηγούσας τάς πλώεις διά των κανονισμών έπικοινωνίας «μεταξύ Μουρμάνσκ και Βλαδιβοστόκ».

Από του 1930 ο καθηγής Βιτζ έδηλανε, ότι μόνον μία μόνονς έγκυτάστασις εις τον Πόλον ή εις πενήντα χιλιομ. άποστασιν από του Πόλου, άν μπορούσε νά λύση το πρόβλημα. Η προσγείωσις του Βοντοπάνωφ, στή 21 παρελθόντος Μαΐου εις τον Πόλον, έσημαίη την έναρξιν της μεγάλης προσπάθειας, προς πραγματοποίησιν και της πολυμάρς αυτής ιδέας. Πράγματι ή αποστολή άνεχώρησεν εκ Μόσχας πρό των μηνών και έκρηκτική αωστήρις μυστική, μέγας έτους ή έπιτυχία επέσπευτε τους κόπους της. Έν τούτοις από των Ιανουαρίων μία αποικιακή των ειδικών έγένετο εις τον Ρωσσικόν τυπον. Ο αεροπόρος Σλέπνεφ, έδημοσίευσε την περίπτωση των δύο αεροπλάνων, που είχαν άντιθέτως γνώμας ως προς την προσγείωσιν εις τον Πόλον, του ενός υποσπριζόντος την δι' αεροπλάνου προσγείωσιν και του άλλου την δι' αλεξιπτώτου. Η κατά ληξις ήταν, ώστε αϊ δύο άπόψεις νά ενώθουν εις μίαν. Όλοι οι αεροπόροι έλαβον μέρος εις αυτήν την πολεμική και εινε έν διασέρον να ένασφαδιάσκειν την άποψιν του Βοντοπάνωφ.

Ίδου τί έγγραφε :

«Μπορούμε νά προσγειωθούμε στήν Πόλο : Μάλιστα, γιάτί τά μέλη της αποστολής «Ξάντος» εδραν εις τον Πόλον πραγματοποιήσας πεδύδωσαν από πάγους, εις τάς όποιους θά μπορούσαμε νά προσγειωθούμε. Δέν πιστεύω, ότι μπορούμε νά πάμε στήν Πόλο μέ το αλεξιπτώτο. Θά έπρεπε νά εφοδιάσουμε το αλεξιπτώτο μέ τρόφιμα, μία σκηνή, όπλα, όργανα άκρίβειας κλπ. Αυτό, όμως, εινε άδύνατον. Έκτός αυτού στήσις οι σοφοί εινε και αλεξιπτώσις...».

Η αποστολή παρεσκευάσθη όπως άκρίβως υπέδειξε ο Βοντοπάνωφ. Ο καθηγής των Έπιοπών εχε καταρτίσει από του 1935 ήδη ένα σχέδιον διά την εκτέλεσιν του οποίου άντιβούθησιν στήν Βοντοπάνωφ. Όταν οι κύρια γραμμάτι του σχεδίου έχρημάσθησαν από κούνη, άπερασίσθη, ώστε ένα αεροπλάνον νά αποβήση επί των πάγων 4 άνδρας: δύο νέους σοφούς τον Κίρχωφ αυτά εις τους πάγους. Μικρόν μετά την προσ-

καί τον Φεντόρφ, τον στρατοπεδάχον Παπανίη και τον άσυρμασίτην Κρένκελ, τον γινώσκον από την έποποιαν του «Τσε-λιούσκιν».

Στίς 13 Φεβρουαρίου 1936 άπερασίσθη ή αποστολή νά εκτελεσθή το 1937. Πράγματι τον παρελθόντα Μάρτιον 4 αεροπλάνια έγκατέλειπον την Μόσχα. Σήμερον δία τά μέλη της αποστολής έχουν συγκτηρωθή ραφή τά αεροπλάνια θά φανούν από τον Πόλο. Αφήνοντας 4 άνδρες εκεί πάνω, που θά μείνουν επί ένα χρόνο. Ηδη ή μετεωρολογική υπηρεσία της Μόσχας έπωφελείται από τούδε των παρατηρήσεων της αποστολής, που άποστέλλονται εκείθεν, διά την κατάρτισιν των ειδικών χαρτών.

Το πρώτον μέρος της πολικής έποποιίας

γείωσιν του αεροπλάνου του λοχαγού της αεροπορίας Μολονφ προσγεγυώθη και το δεύτερον αεροπλάνον εις τους πάγους, τον άποσπαστή ή σμερική (26 Μαΐου) θέσις έδότη ως έξης: 51 βαθμοί δυτικού μέρους και 89 βαθμοί και 31 στιγμαί βορείου πλάτους, ενώ τά παγόμενα ευρέθησαν στήν 21 Μαΐου εις 57 βαθμίων δυτικού μέρους και 89 βαθμίων και 59 στιγμών βορείου πλάτους.

900 χιλόμετρα χωρίζουν την νήσον Ρούντολφ από τον Πόλον. Τα αεροπλάνια εινε μέ 4 μότρες και ήμωρσιν νά μεταφέρουν τρόφιμα έννάς τόνων. Τα έν λόγω αεροπλάνια έβαιαν την πτήσιν αυτήν διά νά μεταφέρουν εις την εξερευνητικήν αποστολήν του καθηγίου Σμιθ που έγκατέστηρε την σκηνήν εις το εργαστήριο του, εις άπόστασιν 20 χιλιομέτρων από του Β. Πόλου εις ένα παγόμενον έξ μέτρων

μπα για τον άντο εινε διόλου χαρά από δέχμα ρένουν και ντυμένα από μέσα μέ μεταξί.

Τά τρόφιμα συνίστανται από ρίζες γιά σου-περ, κομπότες κριές, φρούτα και μικρά-μικρά κομμάτια κρέατος άποξηραμένου διά την παρασκευή των οποίων έχρησιμοποίησαν πέντε χιλιάδες θανάδες. Τα κτήνη όμως φα-γνόν συνίσταται από πού, έμειλέτα ή χα-νιδιά. Γιά την πλύνση χρησιμοποιείται ο λίθος, μένος πάγος και μία φράν τόν μήνα λύνε-ται καλά και το σόμα μέ καθαρό οινόπνευμα. W.

Η ΠΡΩΤΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17 Ιουνίου. (Τηλεγραφική) —Κατά τηλεγραφήματα εκ Μόσχας, δημοσιεύόμενα εις τον άγγλικόν τύπον, σήμερον έπραγματοποιήθη ή πρώτη ραδιοηλε-φωνική έπικοινωνία μεταξύ της ρωσικής πρωτεύουσας και της αεροπορικής αποστο-λής εις τον Βόρειον Πόλον, ή δέ συνομιλία ήχησεν άπρόσκοπτος, μολοντί εις την νήσον Δίκον έμάνετο ή χιονοθύελλα. Η συνομιλία ήρχισεν ως έξης: «Έδω εινε Μό-σχα, ραδιοκέντρον της μεγάλης βορείου θαλάσσης δόδο. Μας άκούετε; Άριθμού-μεν: ένα, δύο, τρία, τέσσερα. Μας άκού-ετε;»

Η απάντησις ήχησεν ή έξης: «Έ-δω Βόρειος Πόλος. Ραδιοσταθμός του αε-ροπλάνου του Βοδοπάνωφ. Μας άκούετε; Άριθμούμεν: Ένα, δύο, τρία, τέσσερα» και ή συνέχεια: «Έδω Μόσχα. Η έντασις των πομπών εινε καλή, αλλά ή φωνή σας δέν άκούεται άρκετά ευκρινώς». Απάντη-σις: «Έδω Βόρειος Πόλος. Δέν μας άκούε-τε καλά ένεκα του θορύβου ενός μότρε. Θά βγάλωμε το μικρόφωνον έξω από το αεροπλάνον και θά σας έναρτήσωμεν άκούσας ένδεκα και τέσσαρα τό βράδυ. Σμ-ήναι». Πράγματι εις τάς 12 ώρας βράδυ έπαυε ή ραδιοφωνική συνομιλία με-ταξύ Μόσχας και Βορείου Πόλου ως έξης:

«Έδω Μόσχα. Ο Γκάνσον εις το μικρό-φωνον. Θερμά συγχαρητήρια εις όλα τά μέλη της αεροπορικής αποστολής του Βο-ρείου Πόλου. Ο παγκόσμιος τύπος περι-γράφει το κατορθώμα σας και τάς έπιτυ-χίας σας εις τον άγώνα διά την πρόδον της έπιστήμης. Χαίρετε, άγαπητοί φίλοι». Απάντησις: «Έδω Βόρειος Πόλος. Έκ μέρους όλων των μελών της αποστολής έδω παρόντων, σας εύχομαι θερμάς διά τάς εύχάς σας». «Έδω Μόσχα. Ο Μπεργιαβίανφ εις το μικρόφωνον. Σας στέλνωμεν χαρητισμούς από τάς οικογε-νείας σας. Η σύζυγος του Σμιθ ήκουσε τους χαρητισμούς σας. Χαρητισμούς στήν Βοδοπάνωφ από την γυναίκα του και τά παιδιά του. Ο γιος του Σβεβελε διαμη-νύσιν στήν πέτρα σου, ότι έπέρασεν έπιτυ-χώς τάς έξέσεις σου. Έχομεν πολύ κρόο στή Μόσχα και το τελευταίο καλα-μπούρι του κόμου εινε ότι άνοιξατε την πόρτα του Βορείου Πόλου και έξεχάσατε νά την κλείσετε».

Ο καθηγής Όττο Σμιθ μετά δύο συνεργατών του

έρευνασίση. Μετ' άλλων θά ταξειδεύωμε από Μόσχας εις Άγιον Φραγκλίον, μέ πλάνον, καθοδηγούσας τάς πλώεις διά των κανονισμών έπικοινωνίας «μεταξύ Μουρμάνσκ και Βλαδιβοστόκ».

Και από τώρα οι κάτοικοι ραδιοφώνων (βραχέων κυμάτων) προσπαθόν περπα-νίδας νά συλλάβουν τά σημεία U. Ρ.—56. Έν τω μεταξύ έλήθησαν αϊ πρώτα ήλ-λώσεις του καθηγίου Σμιθ εκ του Β. Πό-λου. Εις αυτές ο διακεκριμένος σοφός με-ταξύ των άλλων λέγει και τά έξης :

«Επίσω εις το παγόμενον ζώμε έδω εκ Μόσχας πρό των μηνών και έκρηκτική αωστήρις μυστική, μέγας έτους ή έπιτυχία επέσπευτε τους κόπους της. Έν τούτοις από των Ιανουαρίων μία αποικιακή των ειδικών έγένετο εις τον Ρωσσικόν τυπον. Ο αεροπόρος Σλέπνεφ, έδημοσίευσε την περίπτωση των δύο αεροπλάνων, που είχαν άντιθέτως γνώμας ως προς την προσγείω-σιν εις τον Πόλον, του ενός υποσπριζόν-τος την δι' αεροπλάνου προσγείωσιν και του άλλου την δι' αλεξιπτώτου. Η κατά ληξις ήταν, ώστε αϊ δύο άπόψεις νά ενώθουν εις μίαν. Όλοι οι αεροπόροι έλαβον μέρος εις αυτήν την πολεμική και εινε έν διασέρον να ένασφαδιάσκειν την άποψιν του Βοντοπάνωφ».

Ίδου τί έγγραφε :

«Μπορούμε νά προσγειωθούμε στήν Πόλο : Μάλιστα, γιάτί τά μέλη της αποστολής «Ξάντος» εδραν εις τον Πόλον πραγματοποιήσας πεδύδωσαν από πάγους, εις τάς όποιους θά μπορούσαμε νά προσγειωθούμε. Δέν πιστεύω, ότι μπορούμε νά πάμε στήν Πόλο μέ το αλεξιπτώτο. Θά έπρεπε νά εφοδιάσουμε το αλεξιπτώτο μέ τρόφιμα, μία σκηνή, όπλα, όργανα άκρίβειας κλπ. Αυτό, όμως, εινε άδύνατον. Έκτός αυτού στήσις οι σοφοί εινε και αλεξιπτώσις...».

Η αποστολή παρεσκευάσθη όπως άκρίβως υπέδειξε ο Βοντοπάνωφ. Ο καθηγής των Έπιοπών εχε καταρτίσει από του 1935 ήδη ένα σχέδιον διά την εκτέλεσιν του οποίου άντιβούθησιν στήν Βοντοπάνωφ. Όταν οι κύρια γραμμάτι του σχεδίου έχρημάσθησαν από κούνη, άπερασίσθη, ώστε ένα αεροπλάνον νά αποβήση επί των πάγων 4 άνδρας: δύο νέους σοφούς τον Κίρχωφ αυτά εις τους πάγους. Μικρόν μετά την προσ-

πάρου, τρόφιμα, φορητά και άλλα διάφορα άντικείμενα άπαιτήθη διά τάς μελέτας των. Τα τρόφιμα κηλ. πρέπει νά επαρκέσουν δι' έν έτος.

Ίδιαίτερον ένδιαφέρον παρουσιάζουν τά διάφορα ειδικά φορητά που μετεφέρθησαν έ-παι διά τον καθηγίτην Σμιθ και τους τρεις συνοδούς του. Κατάσχεα θά φερών οι τέσ-σερες εξερευνητική μεταξοτά έσώρουχα. Κα-τόντιν καλύτερον έσώρουχο από φινό μαλλί παρόντων και πάνω από αυτά πέσινα παν-τλόνια και πέσινα ποικίλματα, ντυμένα μέ φανελάνια φόδια. Πάνω από τά πέσινα παν-τλόνια ένα δεύτερο παντλόνι από δέχμα ρέν-χας. Τά πιά τελευταία έξωτερικόν ρούχο εινε ένα μακρό γυνέκιο παντοφύ, ντυμένο έσω-τερικώς μέ πορφερέ άλκοσις. Τά παρσάτα προσαρτάται από μάσκα γονιού που άφίειν άσφάλιντα το στόμα και τά μάτια. Τα στρώ-

ΤΡΕΛΛΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΔΕΡΝΕΙ...

Διεκδικεῖ τὸν ἀγγλικὸν θρόνον!

— Ο Δούξ του Κλάρεν, πρεσβύτερος άδελφός του Βασιλέως Γεωργίου του 5ου, ήταν στήν Έδνική Βιβλιοθήκη, όπου έπηγα-να τακτικά και μελετούσα γιά μία σπουδαία μου έγγραφα επί της Βίβλου. Κατέγιν, άλλως Φαργκλιν του Α', τυπωμένη από τον Γου-αυόρ του 16ου αιώνα, που περιέχει ένα παλαιό έγγραφο, όπου άποσπασμένη νά παλαιών-τος το τέλος και νά έπαύσιν. Άρκασις που διαβέτω ένα μέρος της ενεργητικότητός μου γιά νά άποφύγην τους κινδύνους από την Γενλήλιντεν-Σέβρις. Ο νομικός μου σύμβου-λος εινε ο κ. Σάφ. Ντελνέου και αϊ λίγο θά μείνιε τά άποσπασμένα των ενεργειών του.

Δέν μπορούσα νά μάθω την γνώμη του κ. Ντελνέου, γιάτί, άπόσπασμα, κ' ο ίδιος δέν διεμύφωσεν άκίνη γνώμη.

Τόν έπισκεπτόμεθα και ίδου τί μας ειπε :

— Η δεσποινίς Λονκία μου άντίθεσιν πρά-γματι τον φάκελλό της. Η γνώμη μου; Δέν έχω άκίνη σχηματισία, γιάτί δέν την έμεί-λησα. Άλλά και άν την μελετούσα δέν θά σάς την άνεκοινοίνα, γιάτί δέν δέν θά μου τό έ-πέτρεπε το έταγμαγματιών μου καθήκον.

Ένωσιμ...

Μου δίνει ένα χαρτί.

— Νά τί κατέγιν.

Το διαβάζω. Εινε ένα πιστοποιητικό της Δημαρχίας του α' διαμερίσματος, που βασι-λεύσασα της δυνά, το όνομα Λονκία. Τίποτε άλλο. Μόλις δει γεννήθηκε στίς 21 Σεπτεμ-βρίου 1890 στή Παρίσι.

PENE NTEΛΠΕΖ

Τὸ μεγαλύτερον ἀνάγνωσμα

ΣΠΥΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

2^{ON}

Τὸ μέγα Ἐθνικὸν ἔπος τοῦ 1821

Τὸ πλῆθος τῶν συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας ἐλάβομεν παρὰ παλαιῶν καὶ νέων ἀναγνωστῶν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημο- σιεύσεως ὁλοκλήρου τῆς πολυκρότου «Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Σπύρ. Τρικούπη, ἐξαντλήθει σῆς, ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς πρώτας ἐκδό- σεις τῆς, μαρτυρεῖ μέ πῶσιν δίψαν θέλει νὰ γνωρίσῃ ἡ νέα ἰδιώα γενεὰ τὸ ἔθνικόν μας Ἔπος τοῦ 1821.

Ἡ γενική αὐτῇ ἐπιθυμία πρὸς γνῶσιν τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας συμ-βιβάζεται ἀπολύτως πρὸς τὰς φιλικὰς τάσεις πρὸς τὴν Ἑλλάδα πολιτικήν. Εὐτυχὸς ὅτι οἱ κυβερνήται καὶ τῶν δύο Χωρῶν ἔχουν κατανοήσῃ τοῦτο· εἰμὲθα δὲ πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἐγκαινισθεὶς στενωπὴ τῆς Ἑλληνοτουρκι- κῆς συνεννόησις θὰ ἀποβῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν δύο ἡμερῶν λαῶν.

(Συνεχίσει ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἡ ἐν Πελοποννήσῳ τουρκικῇ ἐξου- σίᾳ εἶχε συλλάβει πρὸ τινος καιροῦ μεγάλας ὑποψίας περὶ τῶν μελετω- μένων. Πᾶσα ἄλλα ἐξουσία θὰ ἐξήγαγεν ἀκόμας καὶ ἀκρίβως ὅλην τὴν ἀλήθειαν ἐξ ὧν ἀνασφάλαν ἐλέγοντο καὶ ἐνηρ- γούντο καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Πε- λοποννήσου ἄλλ' οἱ ὑπὸ τὴν Πύλιν ἡγε- μόνες, καταγινόμενοι εἰς τὸ ν' ἀργυρολο- γῶσι μᾶλλον ἢ νὰ διοικίσουν, ἔχοντες δὲ καὶ ἐξὶν νὰ σφάζωσι καὶ καταστρέψωσι ὁ- σάκις συνέλαμβαν πολιτικὰς ὑποψίας, συγγενέτες πτώσας ἀπόπτους καὶ ἀδύ- σους δὲν ἐφρόντιζαν συνήθως νὰ προσσα- λίσωσι τὴν ἐπικράτειαν καθ' ὅς ἐπαταεῖ ἡ προσηκτικὴ πολιτικὴ τῶν ἡμερῶν. Τὴν φύ- σει δὲ τυφλὴν ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα τουρκι- κὴν ἐξουσίαν ἀπετύφλωσε ἡ ἀπουσία τοῦ Ἀλῆ, ἢν δρᾶσαντες ὡς ἀφορμὴν οἱ Ἑλληνες, διέσπειραν ἐπιτηδελῶς παντοῦ, ὅτι ὁ Ἀλῆς, ὃν παρωνόμαζαν ἐπινειδί- στως Καραλῆν, ἡρέθηκε τὴν Πελοπόννη- σον, καὶ ὅτι ἀρχιερεῖς καὶ ἀρχόντες, κατε- γίνοντο εἰς ματαίωσιν τῶν σχεδίων του.

Ἀλλὰ, μὲν διακεκκισμένοι αἱ ἐπικρα- τείας ὑποψίας, ὁλοκλήρως δὲ νὰ κρύ- ψωσι καὶ οἱ ὅλῳι οὗτοι τὸν ἀληθὲ σκο- πὸν τῆς συνελεύσεως, διέδωσαν δὲ σὺν ἡρχόντο καὶ διαταγὴν τῆς μεγάλης ἐκ- κλησίας πρὸς ἐπιτόπιον ἐπιθεώρησιν ἀγροῦ τινος σταυροπηγικοῦ διαφυλοικουμένου. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο συνεδρίσαν κατὰ πρώτην φοράν τὴν 26 Ἰανουαρίου, καὶ ἡκροσάσθησαν τὸν Δικαῖον διαδίδοντα ἑ- σκεπτός καὶ δαυστόλας ἐπὶ τῆς εἰς Ἑ-λλάδα καταβάσεως του καὶ τῆς εἰς Βοστί- πον ἐξουσίας του, ὅτι ἡγεγέσθῃ ἡ ἐπαρ- κεία τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν ἑα- ρὸν θά ἔλθῃ ἡ ἀνίκητος ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἑλ- ληνικήν καὶ πολυεθὲς πολεμικὴν βοήθη- σιν. «Εἰδεῖς δὲ ἐν Βοστίπῳ καὶ τὰς ὁ- δηγίας του καὶ τὰ πισωτήριά του, δι' ὧν ἀπεκαλεῖτο παρὰ τοῦ Ὑψηλάντου ἄλλως ἐγώ». Εἰς ἀποδείξιν δὲ τῆς πολλῆς ἀπά- της τοῦ Ὑψηλάντου περὶ τῶν τῆς Ἑλλά-δος, καὶ τῆς σφαλερᾶς κρίσεώς του, ση- μεῖομεν ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὡδηγῶν τὰ ἀκόλουθα :

«Ἀρρ. β'. Οἱ ἀρχιερεῖς οἱ ἀρχόν- τες καὶ οἱ δημογεροντοὶ τῆς Πελοποννή- σου νά ἐκλέξωσιν ἀπὸ ὅλων τοῦ σύστημα τῶν προσαπτόντων δύο τοὺς δοκιμωτέρους καὶ ὑποτακτικωτέρους, οἱ ὅποιοι κ α θ η μ ε ν οἱ εἰς Τ ρ ι π ο λ ι τ σ α ν νά θεωρῶσι τὰς συμπεπτώσεις κοινὰς τῆς πατρίδος ὑποθέσεις μέ καθαράν συνειδή- σιν, οἱ δὲ λοιποὶ νά διοργανώσωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ πράγμα εὐτάκτως καὶ ταχέως.

«Ἀρρ. γ'. Τὸ στρατιωτικὸν νά διορ- γανώσῃ εὐτάκτως ἡ εὐταξία φέρουσα τὴν ε ὕ ο α μ ο ν ι α ν τῶν ὅπλων, τότε θέ-λει φυλαχθῇ, ὅταν καθ' ὅλας τὰς ἐπαρ- χίας διορισθῶσι χιλιάρχοι οἱ πλέον φρονι- μοὶ καὶ δόκιμοι εἰς τὸν ὁπλοφόρῳ καὶ νά διοικῶσιν στρατὸν. Πρέπει νά γενῇ κατὰ ἐπαρχίαν ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς χιλιάρχου ἔχοντος τὴν ἀξίαν καὶ στρατολογίῃ καὶ νά ἐπιστή κατὰ τὴν τάξιν τῆς χιλιαρ- χίας τοὺς ἀξιωματικούς, ἥτοι ἑκατοντά- ρχοι, πεπαικτοτάτους καὶ δεκάτάρχοι. Εἰς αὐτοὺς θέλει ὑπόκειται νομίμως ἀπο- κομίζοντες οἱ στρατοί.

«Ἀρρ. στ'. Οἱ γενικοὶ ἑσποροι (Ὑψη- λάντης) νεν κρίνει εὐλογίαν νά ἀρμολογῇ ὁ τυγὸν διὰ τὴν προετοιμωμένην σύγχιν καὶ ἡμίαν ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν τοῦ ὅχλου. Νά ἐκλεχθῶσι δὲ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ὅλην εἰκοσι πέντε μόνον χι-

λιάρδες στρατοὶ ἀπὸ ἀνδρας

ἐκλεκτοὺς καὶ ἐμπείρους

εἰς τὰ ὅπλα, διὰ νά ὡδηγηθῶσι τα- κτικῶς ἀπὸ τούτων μέ τὴν ἀνίκησαν ὑπα- κούην, εὐθὺς ὅπου φανῇ εἰς τὴν Πελοπόν- νησον.

«Ἀρρ. η'. Ἀνάγκη πᾶσα νά γίνῃ κα- τάλογος καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλῶς Δικαῖος ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἐκείνη τὴν Ὑψηλάντην, θὶ θὰ ἐ- κήρυττε πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης ὅμα ἥρχοντες ὁ Ἀγῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι θὰ κάταγοντο καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλῶς Δικαῖος ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἐκείνη τὴν Ὑψηλάντην, θὶ θὰ ἐ- κήρυττε πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης ὅμα ἥρχοντες ὁ Ἀγῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι θὰ κάταγοντο καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλῶς Δικαῖος ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἐκείνη τὴν Ὑψηλάντην, θὶ θὰ ἐ- κήρυττε πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης ὅμα ἥρχοντες ὁ Ἀγῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι θὰ κάταγοντο καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλῶς Δικαῖος ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἐκείνη τὴν Ὑψηλάντην, θὶ θὰ ἐ- κήρυττε πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης ὅμα ἥρχοντες ὁ Ἀγῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι θὰ κάταγοντο καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλῶς Δικαῖος ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἐκείνη τὴν Ὑψηλάντην, θὶ θὰ ἐ- κήρυττε πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης ὅμα ἥρχοντες ὁ Ἀγῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι θὰ κάταγοντο καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλῶς Δικαῖος ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Ρωσία ἐκείνη τὴν Ὑψηλάντην, θὶ θὰ ἐ- κήρυττε πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης ὅμα ἥρχοντες ὁ Ἀγῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὅτι θὰ κάταγοντο καθάρως τῆς ἀδελφότητος ὅλης διὰ νά ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ καὶ τοῦ θησαυροῦ, ἑνὸς καὶ νά ὑποχρεωθῇ νά συνεσιφῇ ἡ

χιλιάδων ἐξ ἐμπειροπλημεν ἀνδρῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον αἱ ὡδηγίαι. Ὁ πᾶς ὁ ἑλ

ΕΠΕΙΔΗ ΠΟΛΥ ΗΓΑΠΗΣΕ... ΤΗΝ ΕΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΑΝ ΤΡΕΛΛΗΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΤΩΧΕΙΑΝ

Ποτέ ίσως μία νέα γυναίκα δεν έζησε πιο μυστηριοποιητικά, πιο σκληρά έρωτικά ρωμάντο από την πριγκίπισσα Λουίζα του Βελγίου.

Το δράμα της ζωής της αρχίζει από την ίδια βραδιά του γάμου της, που έγινε όταν ήταν ακόμα πολύ μικρή: δεκαεπτά χρόνων.

Ήταν κόρη του βασιλέως του Βελγίου Λεοπόλδου του 2ου και της βασίλισσας Μαρίας-Ερριέτας. Οι γονείς της δεν έδειξαν γι' αυτή ποτέ καμιά τρυφερότητα. Εκείνη περίμενε τον Μαγεμένο Πρίγκηπα. Ένας υποψήφιος καταφάνει: είναι ο πρίγκιψ Φίλιππος του Σάξ-Κοβούργου-Γκότα, πολύ μεγαλύτερός της, φοβερά άσχημος και που ενδιαφέρεται μόνο για τα θρυλούμενα εκατό εκατομμύρια του βασιλιά Λεοπόλδου. Γίνεται ο γάμος των, αλλά την ίδια νύκτα προς τα εξημερώματα η πριγκίπισσα ημίγυμνη, σχεδόν τρελή, φεύγει φωνάζοντας από τη συζυγική πασάδα και πάει να κρυφτεί στη σέρα του κήπου. Η βασίλισσα εισηγομένη, τρέχει, την συναντά, την παρηγορεί και την ξαναφέρει στον άνδρα της.

Λίγες μέρες αργότερα το ζεύγος φεύγει για τη Βιέννη και λίγο μέσα στις γιορτές ξηλώνει τη θλίψη της. 'Αλλά σε λίγο ο πρίγκιψ την παίρνει και την φέρνει στον πατρικό του πύργο, κλεισμένο μέσα στα δάση, την παραμελεί για να άρρωσθή σε μία ζωή παραλυτική. 'Ο καιρός περνά δίπλα στη σχεδόν κούρη πέθερά της πριγκίπισσα Κλεμεντίνη. Η ζωή της είναι αφορητή. Δύο παιδιά έρχονται να την κάνουν να χαρή λίγο: ο Λεοπόλδος και η Δωροθέα. 'Αλλά μεγαλώνουν μακριά της.

Είκοσι χρόνια περνούν ' έτσι, είκοσι χρόνια ζωής βασανισμένης, όταν αρχίζει η μεγάλη περιπέτεια.

Ένα πρωί στα 1895 έκανε τον περίπατό της εξ' αμάξης με την αδελφή της Στεφανία και καθώς έστρεφαν σε μία αλλέα, είδαν ένα αξιωματικό πάνω σ' ένα άρμα αυτοκινήτου.

Η άμαξα άκουσε κρόντα αλλά η εικόνα του ωραίου αξιωματικού την συνοδεύει.

Την άλλη μέρα η Λουίζα πηγαίνει πάλι στο Πράτερ. 'Ο δούκας αξιωματικός είναι εκεί, πηδά από το άλογο του και υποκλίνεται.

Το ρωμάντο αρχίζει.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος.

Η πριγκίπισσα δεν κρυβεί καθόλου τον έρωτά της και το κ ο υ τ ο συμπόλιον αρχίζει. Η δούλη πριγκίπισσα αποφεύγουν να την χαιρετούν.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

είσε έτών φυλάκιση. Οι φίλοι του δεν τον ξεχνούν. 'Επιτυχάνουν μία αναθεώρηση της δίκης και ο κόμης άδωσεται. 'Εγκαταλείπει άμέσως τη φυλακή και τρέχει προς τη Λουίζα.

— Θα την έλευθερώσω.

Με λίλια βάσανα το έπιτυχάνει και οι δύο του φεύγουν για το Βερολίνο και ύστερα για το Παρίσι. 'Αστυνομικοί ετέθησαν εις καταδίωξιν των. 'Ο πρίγκιψ Φίλιππος υπόχετα 75.000 φράγκα αμοιβή σ' όποιον ανακαλύψει τους φυγάδες. Στα 1906 το διαζύγιο εκδόχεται. 'Ο βασιλέας Λεοπόλδος ο 2ος δηλώνει, ότι θ' αποδώσει στην κόρη του τον τίτλο της και θα πληρώσει τα χρέη της υπό τον όρον να εγκαταλείψει τον έρωτά της.

Στα 1909 ο βασιλέας Λεοπόλδος πεθαίνει, χωρίς να επιτρέψει στην κόρη του να τον πληρώσει ούτε τις τελευταίες του στιγμές. 'Ο άνεμος του 'Αλβέρτος του δαδέχεται. Η πριγκίπισσα Λουίζα μπορεί να γυρίσει στο Βέλγιο και να πάει στον τάφο του πατέρα της. 'Ο λαός την έπνευμει.

Τα χρόνια περνούν. Οι δύο έρωσται ζούν βυθισμένοι στη φτώχεια. Η Λουίζα δεν κληρονομεί από τον πατέρα της παρά μερικές εκατοντάδες χιλιάδων φράγκων, που δεν φθάνουν ούτε τα χρέη της να πληρώσει.

Το πόλεμος έσπτα.

Ο κόμης Μάτσασις, που είχε Κροάτης, πηγαίνει στην Ούγγαρία και η Λουίζα βρίσκεται μόνη στο Μόναχο, όπου και μένει μέχρι τον Αύγουστο του 1916. Ζητεί από την κόρη της Δωροθέα να την δεχθή, αλλά εκείνη αρνείται. Καταφεύγει στην 'Ελβετία και ζητεί φτώχη σ' ένα μέτριο ξενοδοχείο. Τέλος οι δύο έρωσται ξανασυναντώνται. Η ζωή περνάει ήσυχη, φτωχή, εύτυχισμένη μέχρι τις 22 Σεπτεμβρίου 1923, όποτε ο κόμης υποκύπτει σε μία καρδιακή κρίση. Πεθαίνει στο Παρίσι. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

Και σε λίγο γίνεται μεγάλο πάθος. Η πριγκίπισσα μιούτρελλη από τη θλίψη, μένει μόνη στο ξένο μέρος, μόνη στον κόσμο. Η βελγική της οικογένεια της στρέφει τα νώτα και η σύγγρηξη την απαρνείται.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Στα βόρεια της χώρας του, στο Σκάγκκεν, ο ρασιλέας της Δανίας Χριστιανός κατέχει ένα μέτριο σπίτι, που πεί και μένει λίγον καρό, ζώντας μία ζωή τελείως απλή.

Μία μέρα παρατηρούσε τους ψαράδες που πουλούσαν τις ρέγγες των και τους άκουστας που εις ένδειξιν αποδοχής της αγοράς άνοστασαν το κεφάλι των απλώς.

Οι άνθρωποι τον είδαν και τον χαιρέτησαν κι' ο βασιλιάς άπαντοσε με μία κλίση του κεφαλιού του. Βλέποντες τον ο μείστης και κουνάει το κεφάλι — και προσφάνει άπερροφημένος πολύ απ' τη δουλειά του — φωνάζει :

— Ένα κιβώτιο ρέγγες για το βασιλιά Χριστιανό.

— Χριστιανός άπεδωξέ την εύχαριστία την αγορά και την άλλη μέρα η ρέγγες που άγόρασε άπετέλεσαν ένα καλό φαγητό για το σπίτι του.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΝ ΓΑΜΟΝ ΤΟΥ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΥΩΛΛΙΣ

ΠΩΣ ΗΥΛΟΓΗΘΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 'Ιούλιος. (Το άναποκρυτό μας). — 'Επί τέλους!... ό με τόσην αγωνία άναμένοντας γάμοσ του δούκος του Ουίνδσορ και της μίσεως Ουώλλις Ουώλλις, πρίην κυρία Σίμψον, έγινε προχθές την Πέμπτην (3 τρέχ.) στο Μόντε, στον πύργο Καντέ της οικογενείας Ρόττερς. Με την γαμήλιον τελετήν έγράφη και το τέλος της αίσθηματικής περιπέτειας ενός βασιλέως, που ήταν ίσως ο πλέον δημοτικός βασιλεύς του κόσμου. 'Ετσι άπεδείχθη για μία ακόμη φορά, πως μπορούν στα έρωτα τά πάντα ύποχωρούν. Κι' ό Σοφοκλής δεν είχε καθόλου άδικο, όταν έγραφε: "Έρωσ άνίκατε μάχαν..."

Μ' αυτή την ευκαιρία δεν θα ήταν άσκοπο να άνακεφαλαιώσωμε απ' την άρχή την ιστορία αυτή του έρωτος δύο υπάλληλων, που παρ' όσον δεν βρίσκονταν στα χρόνια της πρώτης των νεότητος, έδειξαν ότι ή θερμή του ασθμημάτος των και ή έπιμονή των να έννοθούν, δεν ύπολειπονταν καθόλου από εκείνην των είκοσάχρονων έρωτευμένων.

Λοιπόν στις 2 Αύγουστου 1936 ή Α. Μ. ό βασιλέας 'Εδουάρδος ό 8ος έπιβάνει της θαλάμησ του 'Ανακλιν άναχωρεί εκ Σουάμπτον για τις Δαματικές ακτές, για ένα ταξίδιον άναψυχής με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

Στις 26 'Οκτωβρίου 600 ραδιοφωνικοί σταθμοί και ή έφημερίδες με τη συντροφία μερικόν φίλων του, μέσα στους οποίους και ή μίσεως Ουώλλις Σίμψον.

27 'Απριλίου.— Τό έδαύνό της κυρίας Σίμψον κηρύσσεται άδω άρτος κ.λ. Μπορεί τώρα να άναπαύεσθαι και παίρνοντας το όνομα της ως δεσποινίδος, λέγεται Ουώλλις Ουώλλις.

4 Μαΐου.— 'Ο δούξ του Ουίνδσορ προερχόμενος εκ Αυστρίας μεταβαίνει στον πύργο Καντέ.

3 'Ιουνίου.— 'Ο δούξ του Ουίνδσορ νυμφεύεται.

Και να τί λέγουν οι φίλες :

Δύο μέρες πρό του γάμου ό δούξ έκαλεί το στο τηλεφώνον από τον Ιερέα του Ντάρλιγκτον, τον άειρομάρτυρα 'Αντερσεν Τζάρντιν.

— Τί θέλετε; έρωτά ό δούξ.

— Θέλω να έλθω στη Γαλλία να εύλογώ τους γάμους σας.

— 'Ο δούξ τότε του επέστρεψε την προσοχή επί των συνεπειών, αλλά ό Ιερέας έδήλωσεν, ότι άναλαμβάνει ό δούξ ό δούξ έδέχθη.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

27 'Απριλίου.— Τό έδαύνό της κυρίας Σίμψον κηρύσσεται άδω άρτος κ.λ. Μπορεί τώρα να άναπαύεσθαι και παίρνοντας το όνομα της ως δεσποινίδος, λέγεται Ουώλλις Ουώλλις.

4 Μαΐου.— 'Ο δούξ του Ουίνδσορ προερχόμενος εκ Αυστρίας μεταβαίνει στον πύργο Καντέ.

3 'Ιουνίου.— 'Ο δούξ του Ουίνδσορ νυμφεύεται.

Και να τί λέγουν οι φίλες :

Δύο μέρες πρό του γάμου ό δούξ έκαλεί το στο τηλεφώνον από τον Ιερέα του Ντάρλιγκτον, τον άειρομάρτυρα 'Αντερσεν Τζάρντιν.

— Τί θέλετε; έρωτά ό δούξ.

— Θέλω να έλθω στη Γαλλία να εύλογώ τους γάμους σας.

— 'Ο δούξ τότε του επέστρεψε την προσοχή επί των συνεπειών, αλλά ό Ιερέας έδήλωσεν, ότι άναλαμβάνει ό δούξ ό δούξ έδέχθη.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

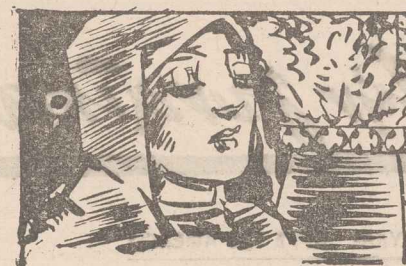
— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν, έπιμνημόρνησεν την δικαιοδοσίαν του όποιου υπάγεται ή ένορία του Τζάρντιν.

— 'Οταν ό έπίσκοπος του Ντούρχαμ, εις την δικαιοδοσίαν

Η Κασσιανή και ο Θεόφιλος

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΑΛΕΞ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.—Ο πρίγκιψ Θεόφιλος, αν και άγαμος την παρθένω Κασσιανήν, ην νυμφεύεται την Θεοδώραν, η Κασσιανή συνδέεται διά σφοδρόν έρωτικό πάθος με τον προσκολληθέν «Ακίλλαν, είν τον όποιον και δίδεται.

Μετά μίαν συνάντησιν εις τήν άνάκτορα, ο Θεόφιλος αφοσιώνεται, ότι το παλαιόν του πάθος διά την Κασσιανήν, φαισάται πάντοτε μέσα του, και άδικως να συγκρατηθή άποσπείζει να άποκηρύξη πάση θυσία την Κασσιανήν.

Προς τούτο έχει ως αντανόη τον Κασσιανήν, διηγήτριον, ο όποιος καταστρέφει πραγματικά ουσιαστικό σχέδιον).

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

—Βασίλει, πρέπει όποσδήποτε να είδωσιν ήσαν κάποιον... την κόρη που άγαμέ.

—Από τότε ο Ακίλλας τοποθετεί πάνω άπό τα συμφέροντα του Κράτους, τα συμφέροντα της καρδιάς του:

—Από τότε, κραταί άρχουν. Φεύγει αυτή την στιγμή και όταν τελειώσει τίποτε δεν θα μπόρεση να με κρατήσει από τον γάμο που είχα στην άνασταμένη. Και με το Θεό, θα τελειώσει γρήγορα. Πόλη γρήγορα μάλιστα.

—Τό εύχομαι εν βάθος ψυχής, στρατηγέ Ακίλλαν. Και τώρα κατεδίδω.

Οι δύο άνδρες—οι δύο έθελον—γιατί ο Ακίλλας ήμισε με όλη τη δύναμη της ψυχής του τον Θεόφιλο, που ούτε μία μέρα προσημαία δεν του παραχώρησε για ν' άποκηρύξη την Κασσιανή—οι δύο άντίτροποι έσφιξαν τα χέρια.

Κι ήσαν τό σφιγμένοι έκείνη η κήρυξις ένός πολέμου μέχρι θανάτου...

Πότε—πότε ο γυνώκειος διακρίνεται τη νυκτερινή σιγαλά.

Ο επιδριπτικός έθνος των άνακτόρων ύψώνεται μεγαλοπρεπώς μέσα στο σκώτατο.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 'ΠΑΠΥΡΟΥ'

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ

Εγκυκλολόγησαν:

- 1) ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ: Γεωγραφικά (Α').—Εισαγωγή και μετάφρασις Α. Σ. Αρβανιτοπούλου, καθηγητού Πανεπιστημίου Αθηνών. Αδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 2) ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τά Έλληνικά Γράμματα. Εισαγωγή Δημ. Μπαλάνου, καθηγητού Πανεπιστημίου Ακαδημαϊκού, τ. άποφυγού της Παιδείας. Μετάφρασις Αδ. Διαμαντοπούλου, διευθυντού του Αρσενείου Διδασκαλείου. Αδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 3) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ: Ρητορικά (Α').—Εισαγωγή του καθηγητού Α. Αρβανιτοπούλου. Μετάφρασις και σημειώσεις Έλμ. Μαλαίνου. Αδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 4) ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ: Αίθιοπικά ή κατά Θεογέννην και Χαρίκλειαν έρωτικά. Εισαγωγή Κορρά και Christ. Μετάφρασις λογοτεχνική από Φώτου Γιοφίλη. Αδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 5) ΑΙΣΧΥΛΟΥ: Πέρι σαρ. Νέα έμμετρος μετάφρασις και σημειώσεις με άναλυτική εισαγωγή από Γιο. Ζερβού, διευθυντού του Μεγ. Λεξικού της Έλλά. Γλώσσας. Αδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 6) ΣΕΝΟΦΩΝΤΟΣ: Λακεδαιμόνιον ή Πολιτικά. Α' όμιλος. Α' όμιλος. Μετάφρασις, σημειώσεις και εισαγωγή από Αδ. Διαμαντοπούλου, διευθ. του Αρσενείου Διδασκαλείου.
- 7) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ: Αθηναίων Πολιτικά. Α' όμιλος. Μετάφρασις με εισαγωγή και σημειώσεις από Γιο. Ζερβού, διευθυντού του Μεγ. Λεξικού της Έλλά. Γλώσσας. Τόμος 2. Έκαστος τόμος άδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 8) ΠΟΛΥΒΙΟΥ: Ιστορία (Α').—Αρχαίων κείμενων. Εισαγωγή και μετάφρασις από Εδ. Φωκιάδου της Έθνικής Βιβλιοθήκης. Αδελφον δρ. 40, δεμ. 55.
- 9) ΠΛΥΝΙΟΥ: Κορινθιακά. Μετάφρασις με εισαγωγή και σημειώσεις από Δημ. Λαμπάκη.

Εκδοτικός Όργανισμός «Πάπυρος» Λεωφ. Πανεπιστημίου 36 — Σταδ. Ίντζελ. Τηλέφ. 30—232

Σαφηνά μία μυρή ή άνόμηση πόρτα του ήσαν άνοιχτή και τρείς άνδρες όγαινον άπ' έκεί και σε λίγο χάνονται μέσα στο σκώτατο.

Μέσα τό δίμημά των άντηνούν για λίγο στο λυδίστρο του δαδίου ή άντερα ή ήρος που σβένεται κα' αύτός σιγά—σιγά, όσο που παύει τελείως.

Σε λίγο φθάνουν μπροστά σ' ένα μεγάλο κήπο, περιβαλλόμενο από χαμηλό τοίχο.

Ένας—ένος οι τρείς άγνωστοι πηδούν με προφύλαξη μέσα.

Για λίγο στέκονται και ανταλλάσσουν μερικές λέξεις ψιφιδότα.

—Λοιπόν, Δημήτριε, τί θα γίνει—ώρα:

—Ιδοί, βασίλει: Ο πιστός μας Λέοντιος θα ποιορήσει ως τό μέρος που συνήθως συναγνάνται οι δύο έραστοί και θα ιδή αν η Κασσιανή βρίσκεται έκεί, θα γυρίση άμέσως και θα μες πη. Αν είνε έκεί θα ιδή άμέσως και θα μες είδωσιν ήτοι. Τα ύπολοιπα εξαρτώνται από σε, κύριε μου.

—Και αν δεν είνε έκεί η Κασσιανή;

—Πρώτα να είνε, άλλ' αν δεν είνε θα πη ότι σε λίγο θα ιδή και ν' αυτό νομίζω πως πρέπει να περιμένωμεν. Τό μέρος έδω είνε άρκετά κατάλληλον.

—Θα γίνει κατά την άντίληψιν σου, Δημήτριε...Λέοντιε, έμπρός.

Ο Λέοντιος άπεκαρύνθη άργά και με προσημαίασε να πάσσει μέσα στα πυκνά δένδρα. Σε μερικές στιγμές ξαναγυρίσας και άνέφερε ότι η Κασσιανή ήταν έκεί.

—Τότε ο Θεόφιλος:

—Πώς θα πάω ως έκεί;

—Θα βάδισες πενήντα βήματα μπροστά και ύστερα θα στρέψης δεξιά, βασιλε. Θα την ιδής μπροστά σου, καθισμένη σε μία έδρα.

—Καλά. Έγώ τώρα πηγαίνω και σε είθ με περιμένετε έδω. Δεν θ' άκούητε από τη θέσι σας, αν δεν άκούσετε τη φωνή μου.

Και ο Θεόφιλος—γιατί αύτός ήταν—έφυγε, απευθυνόμενος να αναζητήση την γυναίκα, που τόσο πόθονε, τη γυναίκα, που νόμισε, πως σε λίγο θα βρισκόταν στην άγκαλιά του άγαπήμενου της.

Όταν έστρεψε στο σημείο, που του επέδειξε ο Λέοντιος άρχισε να προχωρή πού προφυσάται. Σε λίγο άντίκρυσε μπροστά του, σ' απόστασι λίγων βημάτων, την Κασσιανή έσφιγμένη πάνω σε μία άνασταμένη έδρα, φορούσα ένα λεπτό φόρεμα, που φάνεζε διάφορα μέσα στο σκώτατο. Τό έλγε γυναικείες τις πλάτες, και είχε δίον τον γόφο στη διάθεσί του να την θανιάση. Στάθηκες άκίνητος να προχωρήση. Κάτω από την ύπεροχη είκόνα, που θυσώσταν μπροστά του. Η καρδιά του χτυπούσε δυνατά από τη μεγάλη συγκίνησι, που τον συνείχε. Καταλάβαινε τώρα πως τίποτε δεν μπόρεσε να τον συγκρατήσει από τον ν' άποκηρύξη τη γυναίκα έκείνη, που του σιγαλννίκε την καρδιά...

Πόση ώρα βυθιζε έκεί, στήλκόμενος, άποδυμαζόμενος τό ένδελμά του, ούτε ο ίδιος μπορούσε να τό ξέρη. Και δεν θ' άναμνηστανε, αν δεν άκουε τη φωνή της Κασσιανής, που σαν ένα σιγαλό φέρονό έκούστικες:

—Ακίλλαν... Ακίλλαν.

Η φωνή έκείνη δεν του φάνεζε πως προερχόταν από την Κασσιανή, αλλά από την ίδια του την ψυχή, από τό Ελνε του...

Ηταν σαν μία ελκυστική έλπίδα, ήτοι, που έπαιχνε μέσα του από τον Άνδρα, που, μία επίκλησι της συνελπίσεως του, που τον καλούσε, που τον άπέτραιε από την αίσχρη πράξι:

Και γι' αυτό άνατρίχισε.

Αλλά για μία στιγμή μόνο.

Ύστερα προχώρησε άργά—άργά προς τό θύμα του.

Ο γυνώκειος διαρκώς θηρυόσας.

—Γιατί, λοιπόν, άγαπήμενέ μου, στεκόσθ—να τόσο ώρα έκεί κάτω και με κατεστρέψ...

—Σε βάλλω, Κασσιανή, άφήνισα με τη δαγχνή φωνή του ο Θεόφιλος.

Στό άκουσμα της φωνής έκείνης η Κασσιανή άνατρίχισε.

Την άνευρόστας άμέσως.

Ηταν ή φωνή έκείνη που της άπέτεινε τη μοιραία επίκλησι:

«Θε, βρε διά γυναικός, δ' γυναίκα, έρρηξ τό φαίλα...»

Ηταν ή φωνή του Θεόφιλου.

—Σύ έδω, βασίλει!...

—Ναί, Κασσιανή, ένώ...ένώ...

—Αλλά τί ήρτάς αύτην την ώρα στον κήπο μου; Και πως έγνωρίζεις, ότι θα με εύρισκεις έδω; Πώς;...

Τότε μία διαβολική ιδέα φώτισε στο ένδελμά του, που θολωνόταν από τον πόθο που τό βασίλει. Μία ιδέα, που άμέσως γιγαντιόθηκε μέσα του σ' ένα άκατανόητο αίσχρό σχέδιο:

—Πώς τό έννοήριζα; Αφάλη, που είσαι, καλή μου Κασσιανή...Αλλά πως ήθελες να τό έννοήριζα, αν δεν μου τό έλεγες έκείνος που

ήταν εις θέσιν να τον γνωρίζω; Και μόνον αύτός:

—Λέν με καταλαβαίνω, βασίλει.

—Θα με καταλάβεις, αν σου πώ, πως αυτή τη στιγμή ο Ακίλλας βρίσκεται πολύ μακριά από, πέρα από τη θάλασσα. Ακούω καλλίτερα θα με καταλάβεις, αν σου πώ, πως ο Ακίλλας πάει στην Κρήτη ν' άντικαταστήση τον σφενδύνα στρατηγού Εύδαμιο ή άνόμην. Θα τό βαλθώ του στρατηγού τον έπιστάλμευσεν από πολύ καιρό τώρα ο Ακίλλας.

—...!

—Λέν μιλάς, αλλά έφους και τό άλλα. Λοιπόν ο ίδιος ο Ακίλλας σε προσέφερε σε μένα εις άντάλλαγμα του δαδίου του στρατηγού, που του άπέτεινα.

—Πρώτος Ι...

—Ξέρεις καλά, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

Ο Θεόφιλος περιέμενε να παρήξη ή κρίσις και την κνιτούσε με ένα καιό χαμόγελο στο στόμα του, χαμόγελο που έδειχνε την ίλιανο-ποίηση του για την έπιτυχία του σχεδίου του. Μπορούσε να καννέται.

Αναδελύχτηκε καλλίτερος από τον Δημήτρη, τον έξ επαγγελματίας μουσικό.

Ένας βασίλειος αύτός.

Την άναγνίσας και της ψιφιδόσε:

—Μην κλάς, Κασσιανή.

—Φύγε...άκουστικες άδύναται ή φωνή της δυστυχήματις.

—Μην κλάσας...Ο άνδρας, που άγαπούσε ήταν άνάστος της άγάπης σου. Σε περιέπαιζε.

—Μην κλάς. Η ζωή σου άνήκει. Είνε νέα ώρα. Σε άγαπών πολύ. Θα ζήσης. Πρέπει να ζήσης.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.

—Ο...τι ζώη!...

—Κι' όμως αν θέλουμε, Ακίλλαν, να σου πώ, ότι με τον Ακίλλαν συνδέομαι με παλιά και στενή φίλια και πως τα μυστικά του ήσαν και δικά μου και άντιθέτως. Λοιπόν ήμουν εν γνώσει του έρωτός: σε από την πρώτη άμέση στιγμή και τόσα νουσιζώ καλά ότι φθονείς μέσα στα στήν—να σου τον καρπό των παραινέσεων έρποντας, —αν καρπό της άμείας.